Acatistul Sfântul apostol Bartolomeu

(22 aprilie, 11 iunie şi 25 august)

[22 aprilie, 11 iunie (împreună cu Sfântul apostol Barnaba) şi 25 august (aducerea moaştelor)]

Sfinţii apostoli Bartolomeu (Vartolomeu) (25 august) şi Barnaba (Varnava) (11 iunie):

https://www.academia.edu/44055558/Sfin%C5%A3ii_apostoli_Bartolomeu_Vartolomeu_25_august_%C5%9Fi_Barnaba_Varnava_11_iunie_

https://archive.org/details/sf.-apostoli-bartolomeu-si-barnaba

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-bartolomeu-si-barnaba

****

Materiale despre Sfinţii apostoli Bartolomeu şi Barnaba:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ap-Bartolomeu-%C5%9Fi-Barnaba-(11-iun-25-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Bartolomeu+%C5%9Fi+Barnaba+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Bartolomeu+

&&&

traducere din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul Sfântului apostol Bartolomeu (glasul al 4-lea): Arătatu-te-ai mare soare Bisericii, cu strălucirile învățăturilor și ale înfricoșatelor minuni, la lumină povățuind pe cei ce te cinstesc pe tine, (B)Vartolomee, apostole al Domnului.

Condacul 1
Celui ales din poporul lui Israel a fi apostolul lui Hristos pentru a propovădui credinţa oamenilor, minunatului Bartolomeu, îi aducem cântări de laudă, căci el a ales învățătura lui Hristos mai mult decât învățătura cărturarilor evrei. Sfinte apostol Bartolomeu, nu ne abandona pe noi, cei care îţi cinstim amintirea şi te sărbătorim. Mijloceşte pentru noi, căci îţi strigăm, cu buze recunoscătoare: ***Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!***

Icosul 1
Domnul și Mântuitorul întregului neam omenesc, ştiind curăția sufletului tău, Sfinte Bartolomeu, te-a îndemnat să primeşti botezul. Noi, minunându-ne de darurile tale duhovniceşti, te slăvim:
Bucură-te, Bartolomeu, mare apostol al lui Hristos;
Bucură-te, ucenicul cel mai harnic al lui Hristos;
Bucură-te, că ai avut inima curată;
Bucură-te, căci ai respins învățăturile viclene ale bătrânilor evrei;
Bucură-te, că te-ai lipit de Hristos din toată inima ta;
Bucură-te, că ai renunţat la toate binecuvântările lumești;
Bucură-te, că ți-ai părăsit tatăl și mama, frații și surorile de dragul Domnului;
Bucură-te, căci urmând pe Hristos ai perceput adevărata fericire;
Bucură-te, că ai fost captivat de învățătura lui Hristos;
Bucură-te, că, urmând calea lui Hristos, ai moştenit binecuvântarea Împărăției Cerurilor;
Bucură-te, cel mai milostiv predicator al învățăturii lui Hristos;
Bucură-te, slujitor credincios al Domnului;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 2
Văzând faptele minunate ale Domnului și Învățătorului tău și auzind din buzele Lui învățătura cerească, ai înțeles clar, Sfinte Bartolomeu, împreună cu apostolul Petru și ceilalți apostoli, cuvintele despre viața veșnică, ale Învățătorului tău și că El este, cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu, cel Viu şi pentru El, tot pământul învață să strige cu o singură gură: ***Aliluia!***

Icosul 2
Sfinte apostol Bartolomeu, tot sufletul tău tânjea după Soarele Adevărului, ca să accepți și să lucrezi cu bucurie porunca Domnului, de a predica oilor pierdute din casa lui Israel. Din acest motiv, ai zguduit, cu toți apostolii, credințele false ale evreilor, umblând, vindecând bolnavii, curățându-i pe leproși, ai înviat morții, alungând demonii și predicând tuturor că Împărăția Cerurilor este aproape. Ținem minte ostenelile tale apostolice şi te rugăm primeşte această laudă:
Bucură-te, împlinitor zelos al poruncilor lui Hristos;
Bucură-te, rob ascultător al Domnului;
Bucură-te, că nu ai dobândit nici aur, nici argint, nici aramă;
Bucură-te, că n-ai luat nici 2 veșminte, nici toiag, cu tine pe drum conform poruncii lui Hristos;
Bucură-te, că ai adus pacea lui Hristos în casele oamenilor;
Bucură-te, că ai umblat în multe locuri;
Bucură-te, că lumea a acceptat prin tine, pacea lui Hristos;
Bucură-te, că ai predicat cu sârguință învățătura Domnului tău;
Bucură-te, căci după Cuvântul lui Hristos, ai umblat ca o oaie printre lupi cu Evanghelia;
Bucură-te, că ai vindecat bolile incurabile;
Bucură-te, că ai izgonit duhurile rele;
Bucură-te, că ai curățit leproşii și ai înviat morții;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 3
Puterea duhovnicească a învățăturii evanghelice este perfectă şi captivantă, slăvite apostol Bartolomeu. Pentru aceasta, ai renunţat la dulceața acestei lumi şi ai dorit, întotdeauna să savurezi singura binecuvântare adevărată, ascultând cuvintele Învățătorului tău, pentru a contempla fața dulce a Domnului Hristos şi împreună cu toți aleșii Săi, strigai către El cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul 3
Având bunătate nemărginită, Mântuitorul lumii și Domnul, știind că vine ceasul Lui, ca să fie răstignit, Şi-a îndrumat ucenicii să plece în lume, arătându-le calea

smereniei, când le-a spălat picoarele şi a binecuvântat pâinea şi vinul ca să confirme taina Împărtăşaniei în Biserica Sa, pentru totdeauna. Văzând aceasta, Sfântul Bartolomeu, împreună cu ceilalți apostoli, din toată inima, și-au dorit să-L imite pe Învățătorul lor și ca pomenire a Lui, să îndeplinească întotdeauna Sfânta taină a Împărtășaniei. Pentru o voință atât de bună a inimii tale, te rugăm Sfinte apostol primeşte aceste laude:
Bucură-te, ucenic bun și ascultător al lui Hristos;
Bucură-te, împlinitor al poruncilor lui Hristos;
Bucură-te, că ai fost cinstit să primești spălarea picioarelor de la Domnul și Învățătorul tău;
Bucură-te, că la Cina cea de taină ai primit Trupul și Sângele lui Hristos;
Bucură-te, că ai învățat tainele lui Hristos;
Bucură-te, că ai primit o nouă poruncă de la Domnul, să îţi dai sufletul pentru prietenii tăi;
Bucură-te, adevărat slujitor al smereniei lui Hristos;
Bucură-te, cel curățit prin cuvântul lui Hristos;
Bucură-te, că Domnului Hristos i-ai făgăduit că îți vei da viața pentru El;
Bucură-te, predicatorul iubirii lui Hristos;
Bucură-te, că eşti, pentru toată lumea, o carte de rugăciuni calde, în faţa lui Dumnezeu;

Bucură-te, că mijloceşti pentru toți cei întristaţi şi împovărați;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 4

A venit peste voi, o furtună de mare durere, Sfinte apostol Bartolomeu când L-ați văzut pe Domnul și Învățătorul vostru sărutat de trădătorul linguşitor, care L-a dat în mâinile judecătorilor înverșunați și nelegiuiți, fiind trădat și condamnat la moarte rușinoasă; şi când ai auzit de la Sfintele femei, purtătoare de mir, veștile bucuroase ale Învierii lui Hristos și când ai fost onorat cu ochii tăi să-L vezi pe Domnul înviat, văzându-I rănile Trupului Său, atunci, cu toți apostolii, aţi prefăcut întristarea în bucurie, aţi strigat către Hristos Domnul cel înviat: ***Aliluia!***

Icosul 4

Tu, slăvite Bartolomeu, ai auzit cuvintele divine ale Domnului, după Învierea Sa, iar cu mintea ta deschisă de apostol ai înțeles Scripturile, că aşa a fost scris ca Hristos să sufere și să învie din morți în a treia zi; L-ai văzut pe Domnul tău de pe Muntele Măslinilor în glorie înălțându-se și cu bucurie te-ai întors la Ierusalim, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Pentru o astfel de slujire, plină de bucurie,

a Domnului, aşteptându-L să vină, cu slavă ca să judece vii și morții, îţi cântăm, Sfinte apostole laudele acestea:
Bucură-te, că ai fost cinstit să Îl vezi pe Domnul înviat;
Bucură-te, că te-ai închinat, cu înfiorare, la rănile Trupului Său;
Bucură-te, că ai crezut în Învierea lui Hristos;
Bucură-te, căci ai fost umplut de Înțelepciunea și Rațiunea Lui;
Bucură-te, că împreună cu Hristos, după Învierea Sa, te-ai bucurat să stai cu El şi cu ceilalţi apostoli;
Bucură-te, că ai învățat să înțelegi Scripturile profetice, de la El;
Bucură-te, că pe Muntele Măslinilor, ai văzut Înălţarea Lui la Cer;
Bucură-te, că ai fost cinstit să primești binecuvântarea Domnului;
Bucură-te, martor al Înălțării divine;
Bucură-te, că vorbeşti cu Îngerii cereşti şi strălucitori;
Bucură-te, că ai avut bucurie mare şi plină de har în ziua Înălțării;
Bucură-te, izvor luminos de laudă și slăvire a Domnului;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 5

Sfântul apostol Luca vesteşte în Evanghelia lui cum S-a pogorât Duhul Sfânt, în limbi de foc peste apostolii lui Hristos, în foişorul unde stăteau ei și au început să vorbească în alte limbi, așa cum le-a dat Duhul Sfânt să vorbească. Alături de ceilalți Sfinți apostolii lui Hristos, ai fost binecuvântat, Sfinte apostole Bartolomeu și ai fost onorat să primești darul vorbirii în alte limbi, cântând către Dumnezeu, neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 5

Tu, Sfinte apostol Bartolomeu ai primit porunca de la Domnul Hristos, să predici Evanghelia Lui în Siria, Asia și alte ţări vecine împreună cu apostolul Filip. Pentru aceasta, nu te-ai temut de suferință pentru Domnul Hristos și împreună cu Filip, L-ai propovăduit pe Domnul în aceste țări; apoi v-ati dus în orașele Lidia și Misia. Minunându-ne de lucrarea voastră de evanghelizare, ne bucurăm şi îţi spunem:
Bucură-te, cel ce împlineşti legămintele făcute lui Hristos;
Bucură-te, neînfricat predicator al Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, că împreună cu apostolul Filip și sora lui, Mariamia ai umblat prin orașele din Asia și Lidia, ducând Evanghelia oamenilor;
Bucură-te, căci te-ai bucurat de mângâierile pline de har ale Sfântului apostol Ioan teologul;
Bucură-te, credincios al rugăciunii către Dumnezeu;
Bucură-te, înmulțitor zelos al darului iubirii lui Dumnezeu către oameni;
Bucură-te, învățător al pocăinței;

Bucură-te, îndrumătorul smereniei;
Bucură-te, distrugător de idoli;
Bucură-te, vestitor al marilor taine ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai strigat în urechile poporului păgân cu cuvintele tale aprinse;
Bucură-te, cel harnic, vestindu-L pe Hristos, învățătorul tău;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 6

Predicatorii învățăturilor lui Hristos, Sfinții Bartolomeu, Filip și fericita Mariamia, s-au dus în oraşul frigian Ieropole, care era plin de idoli ticăloși şi unde poporul se închina la o viperă în capiştea idolească, adorând şi alţi balauri şi vipere. Întâlnindu-vă acolo cu Sfântul apostol Ioan teologul, făcând rugăciune toţi către Dumnezeu, aţi omorât vipera cu rugăciunea, ca şi cu o sabie; iar oamenii au dat slavă lui Dumnezeu, cântând împreună un cântec de laudă Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 6

Lumina învățăturii lui Hristos a răsărit din belşug, în oraşul Ieropole, când Sfântul Bartolomeu, împreună cu Sfântul apostol Filip și sora lui Mariamia, au deschis ochii trupeşti ai unui anume Stahie, orb de 40 de ani, au vindecat-o pe soția antipatului din Ieropole, mușcată de un șarpe, care zăcea aproape moartă şi au izgonit mulţi diavoli din oameni. Însă antipatul, când a auzit că soția sa a îmbrăţişat credința în Hristos, s-a umplut de furie şi a poruncit ca Sfinții apostoli să fie daţi la chinuri aprige. Amintindu-ne de aceste suferințe, pentru slava lui Hristos, îl lăudăm pe Sfântul apostol Bartolomeu, din toată inima noastră:
Bucură-te, vas atotputernic al Duhului Sfânt;
Bucură-te, săvârșitor de mari minuni;
Bucură-te, dăruind vederea orbilor;
Bucură-te, că ai dat vindecare celor șchiopi;
Bucură-te, ca îi vindeci pe cei mușcati de șerpi otrăvitori;
Bucură-te, exorcist al demonilor;
Bucură-te, neînfricat mărturisitor al numelui dulce al lui Hristos;
Bucură-te, condamnat la moarte împreună cu Sfântul apostol Filip;
Bucură-te, răstignit pe zidul templului idolesc;
Bucură-te, că ai fost păstrat nevătămat de puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că toate minunile le-ai făcut cu ajutorul lui Hristos;
Bucură-te, căci l-ai numit pe Stahie, episcopul oraşului Ieropole;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 7

Sfântul Bartolomeu, izbăvit de persecuțiile acerbe ale antipatului din Ieropole, a primit porunca, prin Duhul Sfânt, să predice Evanghelia lui Hristos în India, unde, în gloria lui Hristos a lucrat mult timp, umblând din oraș în oraș, binecuvântând lumea, vindecând boli incurabile și învățându-i pe oamenii din țările indiene să nu se mai închine idolilor, ci Singurului Dumnezeu care aduce mântuirea tuturor, strigându-I: ***Aliluia!***

Icosul 7

Tu, Sfinte apostol, ai arătat o minunată îngrijire pentru oamenii din țările indiene, când ai luminat locuitorii acestor țări și ai ridicat acolo Biserică şi ai tâlcuit, în limba lor, Evanghelia Sfântului Matei ce o purtai cu tine. Pentru aceasta, oamenii din țările indiene îi sunt recunoscători Sfântului Bartolomeu şi îl laudă astfel:
Bucură-te, marele nostru apostol;
Bucură-te, tatăl nostru iubitor de copii în Hristos;
Bucură-te, că izbăveşti femeile de durerile naşterii;
Bucură-te, că L-ai închipuit pe Hristos Domnul în noi;
Bucură-te, denunțând lingușirea idolilor;
Bucură-te, cel ce ne-ai călăuzit pe toți spre lumina adevărată;
Bucură-te, lăsându-ne nouă cuvintele Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, organizator al Bisericii lui Dumnezeu;
Bucură-te, neobosit rugător, pentru noi, înaintea tronului lui Dumnezeu;
Bucură-te, mijlocitor călduros către Dumnezeu pentru întreaga lume;
Bucură-te, speranța noastră puternică;
Bucură-te, paznic puternic pentru mântuirea noastră;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 8

Ritorii, cei fără de glas, nu pot să înţeleagă cum Sfântul apostol Bartolomeu, strălucind cu lumina Adevărului lui Hristos, în țara indiană, a făcut să rodească un nou pământ, pe care l-a cultivat cu învățătura lui Hristos și la sfârșitul vieții sale, s-a dus în Armenia cea mare, pentru a lumina şi oamenii de aici care şedeau în întunericul și în umbra morții, să îi învețe să cânte cu buze recunoscătoare Singurului Creator și Domn: ***Aliluia!***

Icosul 8

Tot pentru a propovădui Evanghelia Domnului, Sfântul apostol Bartolomeu a venit în Armenia cea mare și a strigat, cu zel, în rugăciunea sa către Domnul, să fie rușinați demonii şi ca idolii fără suflet să fie doborâți; iar rugăciunea Sfântului apostol nu a fost zadarnică: diavolii au tăcut, idolii au căzut, oamenii au fost eliberați

din chinul demonic și al nebuniei, aducând laudă sfântului său luminător, prin cântări vesele:
Bucură-te, apostol care ne-ai sfințit pământul;
Bucură-te, vestindu-ne tuturor Sfânta credință adevărată;
Bucură-te, exorcist al demonilor;
Bucură-te, distrugător de idoli;
Bucură-te, arzând în rugăciune și îndrăzneală;
Bucură-te, că ai fost un bun exemplu în slujba sfântă a Domnului;
Bucură-te, minunatul evanghelist al lui Hristos;
Bucură-te, slăvit făcător de minuni;
Bucură-te, medicul celor bolnavi;
Bucură-te, cel ce alungi durerile noastre;
Bucură-te, cu adevărat iubit de noi toți;
Bucură-te, arătându-ne tuturor calea spre mântuire;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 9
Toți oamenii din Armenia cea mare au fost surprinși, văzând a fi săvârșite minuni și semne de la tine, Sfinte apostol. Ori de câte ori au văzut idolii căzuți și duhurile necurate alungate, au dat slavă lui Dumnezeu, cel minunat întru Sfinții Săi, cântându-I, cu buze recunoscătoare: ***Aliluia!***

Icosul 9
Noi nu îţi putem lăuda îndeajuns ostenelile, semnele și minunile tale, Sfinte apostol Bartolomeu, pe care le-ai făcut în Armenia; Puterea acestor semne a ajuns chiar în casa regelui, când demonul a fost alungat din fiica lui, prin rugăciunea ta. Când regele și tot poporul au văzut sărăcia ta, neînțeleasă, atunci toată Armenia cea mare, de la casa împăratului și până la lăcaşurile săracilor, întorcându-se spre Hristos, se bucurau în cântări vesele și pline de laudă pentru tine, marele apostol și lucrător de minuni, aşa:
Bucură-te, minunat făcător de minuni;
Bucură-te, medic pentru toți cei bolnavi;
Bucură-te, că ai iubit mai mult slava lui Hristos decât comorile pământești;
Bucură-te, că mijloceşti mântuirea sufletelor omenești;
Bucură-te, că ai întors-o pe regină și pe fiica ei către Hristos;
Bucură-te, că și nobilii curteni şi oamenii de rând au fost luminați de Sfântul Botez;
Bucură-te, iubind sărăcia material;
Bucură-te, apostol slăvit;
Bucură-te, luminătorul Armeniei;

Bucură-te, tatăl nostru iubitor de copii;
Bucură-te, deschizându-ne ușile cerului;
Bucură-te, cel ce ne răpești din calea distrugerii;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 10

Lucrând pentru mântuirea oamenilor, Sfinte apostol Bartolomeu, ai ajuns la sfârșitul binecuvântat al vieții tale: preoții idolilor din Armenia cea mare văzând că sunt lipsiți de hrana lor, l-au îndemnat pe Astiagis, fratele împăratului, să te piardă şi să răzbune nedreptatea ce s-a făcut idolilor lor. După ce te-au prins, te-au dat la chinuri în orașul Alban şi apoi a poruncit să te răstignească pe cruce, cu capul în jos. Însă tu, Sfinte apostol Bartolomeu, ai strigat, cu bucurie Domnului, chiar și de pe cruce: ***Aliluia!***

Icosul 10

Nu ai încetat să predici împăratului poruncile Domnului, Sfinte apostol, chiar și atârnând cu capul în jos pe cruce: i-ai învățat pe aceşti oameni, care erau adunați în jurul tău, să fie fermi în credința în Hristos. Dar noi, minunându-ne de tăria lui Dumnezeu, care te întărea pe tine dându-ţi curaj, Sfinte apostole te lăudăm aşa:
Bucură-te, glorios mucenic al lui Hristos;
Bucură-te, mărturisitor îndrăzneț al învățăturii lui Hristos;
Bucură-te, propovăduind adevărul lui Dumnezeu, cu buzele tale, până la moarte;
Bucură-te, uimind întregul univers cu răbdarea ta;
Bucură-te, că în ceasul tău de moarte ai atras mii de oameni către Hristos;
Bucură-te, martorul puterii pline de har a lui Hristos;
Bucură-te, că nu te-ai rușinat de moartea pe cruce, primind o cunună victorioasă, purtată cu bucurie;
Bucură-te, că în ceasul chinului tău, ai fost unit cu Domnul;
Bucură-te, că în ceasul morții, ai anticipat dulceața cerului;
Bucură-te, că ai devenit parte din această dulceață cerească;
Bucură-te, învățător harnic al răbdării;
Bucură-te, vas pentru toate virtuțile;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 11

Îţi aducem cântare, din toată inima slăvit apostol al lui Hristos, Bartolomeu şi amintindu-ne de clipa morţii tale, pe cruce, ne minunăm de jertfa ta pentru Hristos, cu lacrimi îţi binecuvântăm moartea, când crudul chinuitor a poruncit să rupă şi pielea de pe corpul tău cinstit. Dar tu, Sfinte apostol, nu ai încetat să-L lauzi pe Domnul până în ultima clipă, când capul tău a fost tăiat, din porunca chinuitorului,

iar sufletul tău curat, Sfinte apostol s-a dus în ceruri, pentru a da slavă Domnului şi cu locuitorii cereşti strălucitori strigi, pentru totdeauna, către El: ***Aliluia!***

Icosul 11

Cei credincioşi, după moartea ta de pe cruce, ţi-au luat cu respect, trupul cinstit şi l-au pus într-o raclă de plumb, împreună cu capul şi pielea. Dar, când închinătorii la idoli au văzut câte minuni făceau moaştele tale, le-au aruncat în mare, iar racla de plumb, ca o barcă uşoară, a plutit pe apă, până la Insula Lipar şi a fost găsită chiar de către episcop, după ce a trăit revelaţia lui Dumnezeu, iar oamenii, împreună cu clerul, au primit, cu bucurie, acest dar şi cu bucurie au aşezat moaştele în Biserica lor, cântându-i apostolului Bartolomeu acestea:
Bucură-te, glorios apostol al lui Hristos;
Bucură-te, credincios credinţei în Dumnezeu Cuvântul;
Bucură-te, înţelept predicator al Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, sursă inepuizabilă de minuni;
Bucură-te, că ai lăudat numele Domnului de la răsărit la apus;
Bucură-te, că marea a fost sfinţită prin alaiul moaştelor tale;
Bucură-te, educatorul Siriei şi Asiei;
Bucură-te, că şi în Ieropole ai creştinat oameni;
Bucură-te, că ai ajuns chiar şi în India cu propovăduirea lui Hristos;
Bucură-te, că ai luminat pe locuitorii ţărmurilor mării cu lumina învăţăturii lui Hristos;

Bucură-te, că L-ai dus pe Hristos în Armenia cea mare;
Bucură-te, că ne-ai mângâiat dulce cu venirea moaştelor tale;
Bucură-te, Sfânt şi slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 12

Dă-ne har de la Domnul, să fim demni să îţi imităm viaţa şi să îţi slăvim moartea şi ostenelile tale, Sfinte apostole, că şi Sfântului Iosif, imnograful în ajunul sărbătorii tale, i-ai apărut în Altar şi l-ai binecuvântat cu Sfânta Evanghelie. Noi ne rugăm, ca prin rugăciunile tale, să primim luminarea harului de la Domnul şi cu emoţie, să Îi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântându-ţi munca de propovăduire a lui Hristos, îţi lăudăm minunatele munci apostolice, îţi cinstim, cu evlavie răstignirea pentru Hristos, slăvim minunile nenumărate făcute de cinstitele tale moaşte şi te lăudăm:
Bucură-te, că ai predicat în multe locuri ale lumii;
Bucură-te, că ai adus mulţi oameni la Hristos;

Bucură-te, înțelept predicator al Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, următor fidel al poruncilor lui Hristos;
Bucură-te, că ai binecuvântat insula Lipar și orașul Benevent, unde se odihnesc moaștele tale;
Bucură-te, întrucât întregul univers se minunează de faptele tale;
Bucură-te, în Hristos;
Bucură-te, apostol zelos pentru mântuirea noastră;
Bucură-te, căci în ziua Înfricoşătoarei Judecăți a lui Hristos, te vei aşeza pe unul dintre cele zece tronuri și vei judeca întregul univers cu El;
Bucură-te, căci ne eşti mijlocitor în fața singurului Judecător și Domn în ceasul Judecăţii de Apoi;
Bucură-te, vestitor al faptelor glorioase ale lui Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, distrugător al înșelăciunilor rele ale lui satana;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Sfinte slăvit și lăudat apostol Bartolomeu primeşte această rugăciune de la noi nevrednicii, cântare de laudă care ţi se aduce, din toată inima, sufletul și trupul pentru slujba ce ai făcut-o Domnului și Învățătorului tău; ne rugăm ca prin rugăciunile tale, să ne dăruieşti viața spre slava Domnului, să primim toate, de la El, cu mulțumire şi să le îndurăm, cu răbdare, ca şi tine, ca să moştenim Împărăția veşnică, să Îl vedem şi să ne bucurăm cu Domnul, Creatorul nostru, împreună cu tine și cu toţi Sfinţii în Rai, unde să Îi cântăm, pentru totdeauna: ***Aliluia!***
Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
Domnul și Mântuitorul întregului neam omenesc, ştiind curăția sufletului tău, Sfinte Bartolomeu, te-a îndemnat să primeşti botezul. Noi, minunându-ne de darurile tale duhovniceşti, te slăvim:
Bucură-te, Bartolomeu, mare apostol al lui Hristos;
Bucură-te, ucenicul cel mai harnic al lui Hristos;
Bucură-te, că ai avut inima curată;
Bucură-te, căci ai respins învățăturile viclene ale bătrânilor evrei;
Bucură-te, că te-ai lipit de Hristos din toată inima ta;
Bucură-te, că ai renunţat la toate binecuvântările lumești;
Bucură-te, că ți-ai părăsit tatăl și mama, frații și surorile de dragul Domnului;
Bucură-te, căci urmând pe Hristos ai perceput adevărata fericire;
Bucură-te, că ai fost captivat de învățătura lui Hristos;
Bucură-te, că urmând calea lui Hristos, ai moştenit binecuvântarea Împărăției Cerurilor;

Bucură-te, cel mai milostiv predicator al învățăturii lui Hristos;
Bucură-te, slujitor credincios al Domnului;
Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!

Condacul 1
Celui ales din poporul lui Israel a fi apostolul lui Hristos pentru a propovădui credinţa oamenilor, minunatului Bartolomeu, îi aducem cântări de laudă, căci el a ales învățătura lui Hristos mai mult decât învățătura cărturarilor evrei. Sfinte apostol Bartolomeu, nu ne abandona pe noi, cei care îţi cinstim amintirea şi te sărbătorim. Mijloceşte pentru noi, căci îţi strigăm, cu buze recunoscătoare: ***Bucură-te, Sfânt și slăvit apostol Bartolomeu!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

O, slăvite apostol al lui Hristos, Bartolomeu care ţi-ai dat sufletul pentru Hristos. Auzi rugăciunile și suspinele copiilor tăi care sunt ridicate, spre tine cu inimă frântă. Noi suntem întunecaţi de răutate și pentru aceasta, fiind acoperiţi de necazuri, ne este secată puterea de a duce o viaţă bună şi ne este imposibil să rezistăm lupilor răpitori, care se străduiesc cu îndrăzneală, să jefuiască moștenirea lui Dumnezeu.

O, puternice apostol, tu cel ce ţi-ai purtat şi ţi-ai învins neputințele, nu te despărți de noi, în duh, ca să nu ne despărțim de dragostea lui Dumnezeu, ci protejează-ne cu mijlocirea ta puternică şi fie ca Domnul să aibă milă de toate rugăciunile tale, să distrugă zapisul păcatelor noastre nemăsurate şi să ne binecuvânteze, ca să ne bucurăm, cu toți Sfinții, de Împărăția Sa și să fim parte la nunta Mielului Său, pentru că Lui I se cuvine cinstea, slava, mulțumirea și închinăciunea, în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului apostol Bartolomeu şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Surse:
https://chirho88888888.wordpress.com/2021/04/02/acatistul-sfantului-apostol-bartolomeu/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/03/02/acatistul-sfantului-apostol-bartolomeu-11-iunie/

***

Sfântul apostol Vartolomeu a fost unul din cei doisprezece apostoli. După primirea Sfântului Duh, au căzut sorţii, pe el şi pe Sfântul apostol Filip, ca să meargă în Siria şi în Asia de sus, pentru propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu. După ce au plecat în părţile acelea, uneori umblând împreună, alteori despărţiţi prin cetăţi şi apoi iarăşi întâlnindu-se, întorceau cu învăţăturile lor pe mulţi oameni spre mântuire.

Deci într-o vreme, despărţindu-se ei şi ducându-se în părţile Asiei mici spre a propovădui cuvântul lui Dumnezeu popoarelor sălbatice din Lidia şi Misia, Sfântului Vartolomeu, care era prin alte cetăţi, i-a poruncit Dumnezeu să meargă în ajutorul lui Filip.

Întâlnindu-se, amândoi într-un gând sufereau ostenelile şi relele pătimiri apostoleşti, precum se scrie despre aceasta în pătimirea Sfântului apostol Filip:
Sfântul apostol Vartolomeu a fost trimis de Dumnezeu în ajutorul lui Filip, căruia îi urmă şi sora lui, fecioara Mariamia, toţi slujind la mântuirea oamenilor. Ei au trecut prin toate cetăţile Lidiei şi ale Misiei, binevestindu-le dreapta credinţă, şi suferind multă mâhnire şi scârbă de la cei necredincioşi, fiind bătuţi, închişi prin temniţe şi loviţi cu pietre. Dar, cu toate acele ispite şi bătăi, păzindu-se vii, cu darul lui Dumnezeu, se sârguiau spre ostenelile ce le erau înainte întru bună-vestirea lui Hristos.

Ajungând astfel în Asia la iubitul ucenic al lui Hristos, Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, care propovăduia pe Hristos acolo şi mângâindu-se cu dânsul prin duhovnicească mângâiere, s-au dus în Frigia. Intrând în cetatea Ierapole, au propovăduit pe Hristos. Cetatea aceea era plină de idoli, cărora li se închina poporul cel orbit de diavoleasca înşelăciune. Acolo era o viperă, pe care locuitorii Ierapolei o cinsteau ca pe o zeiţă şi o ţineau închisă în capiştea cea zidită pentru dânsa, aducându-i multe feluri de jertfe spre hrană. Acel popor păzea cu cinste şi alte târâtoare, ca balauri şi şerpi. Pentru aceea, mai întâi Sfântul Filip cu însoţitorii săi, s-au înarmat asupra acelei vipere, prin rugăciune. Atunci, s-a întâmplat să fie cu dânşii şi Sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, care le-a ajutat cu rugăciunea, biruind vipera. Apoi au omorât-o, cu puterea lui Dumnezeu, înjunghiind-o cu o suliţă.

Deci, Sfântul Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu degrabă s-a despărţit de dânşii, lăsându-le lor cetatea Ierapolei, spre a propovădui într-însa cuvântul lui Dumnezeu; iar el s-a dus în alte cetăţi pentru a propovădui mântuirea lumii.

Iar Sfântul Filip, Vartolomeu şi Mariamia, rămânând în Ierapole, se sârguiau cu dinadinsul să izgonească de acolo întunericul închinării de idoli şi să strălucească cunoştinţa adevărului ca o lumină mare, ostenindu-se ziua şi noaptea în predicarea cuvântului, învăţând pe cei înşelaţi, înţelepţind pe cei fără de minte şi povăţuind la calea dreptăţii pe cei rătăciţi.

***

În cetatea aceea era un om, anume Stahie; iar acela era orb de 40 de ani. Dar Sfinţii apostoli, cu rugăciunea, i-au deschis ochii cei trupeşti, iar prin propovăduirea lui Hristos, i-au luminat şi ochii cei sufleteşti şi botezându-l pe el, petreceau în casa lui. Atunci a ieşit vestea prin toată cetatea, cum că Stahie cel orb s-a vindecat; şi s-a adunat popor mult în casa lui, pe care Sfinţii apostoli îl învăţa credinţa în Iisus Hristos.

Tot acolo se mai aduceau şi mulţi neputincioşi, pe care îi tămăduia pe toţi prin rugăciune şi izgoneau diavolii din oameni; de aceea, mulţi au crezut în Hristos şi s-au botezat de aceşti Sfinţi apostoli.

***

Antipatul acelei cetăţi avea o femeie, anume Nicanora, care fiind muşcată de un şarpe, zăcea bolnavă, aproape moartă.

Auzind de Sfinţii apostoli că sunt în casa lui Stahie şi că tămăduiesc toate bolile cu cuvântul, a poruncit slugilor s-o aducă la dânşii, nefiind bărbatul ei acasă. Fiind adusă la dânşii, a câştigat îndoită tămăduire, pentru că s-a vindecat şi de muşcătura şarpelui şi de diavoleasca vătămare de suflet, crezând în Hristos, prin învăţătura lor.

Deci, venind antipatul acasă, slugile lui i-au spus că femeia lui a învăţat a crede în Hristos, de la nişte oameni străini care locuiesc în casa lui Stahie.

Atunci antipatul, mâniindu-se foarte mult, a poruncit ca îndată să prindă pe apostoli, iar casa lui Stahie să o ardă; astfel s-a făcut după porunca lui.

În acea vreme, s-a strâns în Ierapole o mulţime mare de popor şi prinzind pe Sfinţii apostoli Vartolomeu, Filip şi sora sa, Mariamia, îi târau pe uliţă, bătându-i şi batjocorindu-i; apoi i-au aruncat în temniţă. După aceea, antipatul a şezut la judecată, ca să cerceteze pe propovăduitorii lui Hristos.

Deci, adunându-se la dânsul toţi slujitorii idoleşti, şi slujitorii viperei celei pierdute, au făcut plângere contra Sfinţilor apostoli, zicând: "Fă dreptate, antipate, pentru necinstea adusă zeilor noştri, căci, de când au intrat aceşti străini în cetatea noastră, poporul a pustiit altarele marilor zei, pentru că au uitat obişnuitele lor jertfe; apoi au mai omorât şi cinstita noastră zeiţă viperă şi toată cetatea s-a umplut de fărădelege; deci să nu laşi să mai trăiască aceşti fermecători".

Atunci antipatul a poruncit să dezbrace pe Sfântul Filip de îmbrăcăminte, crezând că poate vor găsi farmece în îmbrăcămintea lui şi, dezbrăcându-l, n-au găsit nimic; asemenea şi pe Vartolomeu l-au dezbrăcat. Dar, când se apropiară de Mariamia, vrând să o dezbrace şi pe ea şi să dezgolească feciorescul ei trup, atunci deodată s-au schimbat înaintea ochilor lor şi s-a făcut o văpaie mare de foc, iar păgânii, înspăimîntîndu-se, au fugit din faţa ei.

După aceea, ighemonul a condamnat pe Sfinţii apostoli la răstignire.

Deci mai întâi pe Sfântul apostol Filip, găurindu-i călcâiele, l-au legat cu o funie şi l-au spânzurat de un lemn în preajma uşii capiştei viperei; apoi l-au răstignit cu capul în jos, batjocorindu-l şi lovindu-l cu pietre. După aceea, l-au răstignit şi pe Sfântul Vartolomeu lângă pereţii capiştei şi îndată s-a făcut mare cutremur, încât pământul, deschizându-se, a înghiţit pe antipat şi pe toţi slujitorii viperei, împreună cu mare popor necredincios. Văzând aceasta, s-au înfricoşat toţi credincioşii şi necredincioşii şi au strigat către Sfinţii apostoli că să-i miluiască şi să roage pe Unul Adevăratul Dumnezeu pentru ei, ca să nu-i înghită pământul de vii.

Astfel a fost bună voinţă a lui Dumnezeu, ca apostolii Lui să treacă de pe pământ la cer, prin acest fel de pătimire şi moarte, pentru care şi picioarele lui erau întoarse. Astfel, fiind spânzurat, Sfântul Filip se ruga lui Dumnezeu pentru vrăjmaşii săi, ca să le ierte toate greşelile şi să le lumineze ochii minţii lor, ca să cunoască şi să vadă adevărul. Iar Domnul s-a aplecat spre rugăciunea lui şi îndată a poruncit pământului de a scos vii pe toţi pe care îi înghiţise, numai antipatul şi cu slujitorii viperei au rămas într-însul. Iar ceilalţi, cu mare glas au mărturisit şi au prea mărit puterea lui Hristos, dorind să fie botezaţi.

Dar, pe când ei voiau să ia de pe lemn pe Sfântul Filip, el şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos. Astfel l-au pogorât mort.

Iar Mariamia, sora lui, care prin curăţie şi-a păzit fecioria, privind la pătimirea şi la moartea fratelui său, Sfântul Filip, l-a cuprins cu dragoste şi l-a sărutat, veselindu-se de el cu duhul, că bine şi-a săvârşit alergarea sa.

Iar Vartolomeu a botezat pe toţi cei ce crezuseră în Hristos, rânduindu-le episcop pe Stahie.

După aceea, au îngropat cu cinste trupul Sfântului Filip; iar în locul unde a curs sângele lui, după trei zile a crescut viţă de vie, în semn că Sfântul apostol Filip, după vărsarea sângelui său pentru Hristos, acum se veseleşte de bucuria cea veşnică, împreună cu Domnul său în Împărăţia Cerului.

Sfântul Vartolomeu şi fericita fecioară Mariamia, după îngroparea Sfântului Filip, au mai zăbovit câteva zile în Ierapole şi, întărind-o bine în credinţa bisericească, s-au despărţit, pornind fiecare în calea sa. Sfânta Mariamia s-a dus în Licaonia, unde s-a şi mutat către Domnul, iar Sfântul Vartolomeu s-a dus în părţile Indiei şi a zăbovit acolo, ostenindu-se multă vreme, umblând şi propovăduind cuvântul Domnului prin cetăţi şi sate şi tămăduind pe cei neputincioşi cu numele lui Hristos.

Apoi, luminând pe mulţi şi făcându-le biserici, le-a dat Evanghelia Sfântului Matei ce o purta la sine tălmăcind-o în limba lor; iar pe cea în limba evreiască a lăsat-o la ei care după o sută de ani şi mai mult, a fost adusă în Alexandria de Panten, filosoful creştin. După ce a ieşit din India, Sfântul Vartolomeu s-a dus în Armenia cea mare.

Mergând el acolo, idolii şi mai ales diavolii care locuiau în idoli au tăcut; iar mai pe urmă, diavolii cu mare glas au zis că Vartolomeu îi izgoneşte şi-i munceşte pe ei. Duhurile cele necurate se izgoneau nu numai din idoli, dar şi din oameni prin venirea Sfântului apostol Vartolomeu; pentru aceea, mulţi credeau în Hristos.

****

În ţara aceea era un împărat cu numele Polimie, care avea o fată îndrăcită. Diavolul striga prin gura ei: "O, Vartolomee, şi de aici ne izgoneşti pe noi?"

Apostolul lui Hristos, ducându-se la acea fată îndrăcită, îndată a fugit diavolul dintr-însa, iar fata împăratului s-a făcut sănătoasă.

După aceasta, vrând împăratul să mulţumească sfântului, i-a trimis cămile încărcate cu daruri ca: aur, argint, mărgăritare şi alte lucruri preţioase. Însă el, fiind sărac cu duhul şi neavând trebuinţă de nimic, le-a trimis înapoi la împărat, zicându-i: "Eu nu fac negustorie cu aceste lucruri, ci caut suflete omeneşti, pe care, de le voi dobândi, le voi duce la cer şi atunci mă voi arăta înaintea Domnului meu ca sunt mare neguţător".

Umilindu-se împăratul de cuvintele lui, a crezut în Hristos cu toată casa sa şi s-au botezat de mâinile Sfântului apostol, adică împăratul Polimie, împărăteasa, fiica lui cea tămăduită şi mulţi din boieri şi din popor fără număr; căci mult mai mult de zece cetăţi, căutând la împărat, au primit Sfântul Botez.

Văzând slujitorii idoleşti aceasta, s-au mâniat asupra Sfântului apostol, socotind de rău aceea pentru ei; căci idolii lor se sfărâmau, închinarea de idoli cu totul se pierdea şi jertfele din care ei se ţineau nu se mai făceau. Deci, apropiindu-se de Astiagis, fratele împăratului, l-a îndemnat să-l piardă pe Vartolomeu şi să izbăvească de nedreptatea ce s-a făcut idolilor lor.

Deci acela, găsind timp liber, a prins pe Sfântul apostol şi-l muncea în cetatea Albana din Armenia cea mare; apoi l-a răstignit pe cruce cu capul în jos. Iar Sfântul apostol, bucurându-se că pătimeşte pentru Hristos, Domnul său, şi fiind spânzurat pe cruce cu capul în jos, nu înceta a propovădui cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că, pe cei credincioşi îi întărea în credinţă, iar pe cei necredincioşi îi sfătuia să cunoască adevărul şi să se întoarcă de la întunericul cel diavolesc, la lumina cea adevărată a lui Hristos. Muncitorul, nesuferind acestea, a poruncit să-i jupoaie pielea de pe el. Dar şi într-aceasta muncă răbda, ca într-un trup străin, neîncetat binecuvântând şi mărind pe Dumnezeu. În sfârşit, muncitorul a poruncit să-i taie capul. Numai atunci a tăcut gura cea de Dumnezeu grăitoare, când capul lui a fost desprins de trupul care a rămas spânzurat pe cruce, cu picioarele spre cer, însemnând cu adevărat mergerea apostolului spre cele de sus.

Astfel s-a sfârşit Sfântul Vartolomeu, apostolul lui Hristos, trecând după acele dureri şi osteneli, la acea odihnă fără de dureri, întru bucuria Domnului său. Credincioşii, care au fost de faţă la sfârşitul lui, au luat cinstitul lui trup de pe cruce, împreună cu capul, şi le-au pus într-o raclă de plumb, aşezându-le în cetatea Albana din Armenia mare. De la sfintele lui moaşte se dau tămăduiri, prin minune, bolnavilor; pentru aceasta, mulţi necredincioşi s-au apropiat de Biserica lui Hristos.

După multă vreme, muncitorii cei întunecaţi cu îndrăcirea idolească, auzind şi văzând minunile ce se făceau de moaştele Sfântului Vartolomeu, nevrând să cunoască puterile lui Dumnezeu, au luat sfintele moaşte cu racla cea de plumb şi le-au aruncat în mare. Dar, o minune! racla cea de plumb plutea uşoară ca o luntre pe apă, sosind la insula Lipar.

Deci s-a făcut descoperire lui Agaton, episcopul cetăţii Liparului, despre moaştele apostoleşti care au fost aduse de ape. Şi, ducându-se episcopul la malul mării cu clerul şi cu tot poporul şi găsind moaştele, se minunau cu toţii cum racla cea de

plumb şi cu moaştele nu s-au afundat în apă şi mai uşoară decât o luntre, a înotat pe mare o cale atât de lungă până la dânşii. Pentru aceasta, ei au prea mărit pe Dumnezeu, au luat racla cu moaştele şi le-au pus în Biserica lor cu bucurie şi cu cântări de psalmi.

***

Dar nu se cuvine a trece cu tăcerea şi aceasta despre Sfântul Vartolomeu, care se scrie în viaţa cuviosului Iosif, scriitorul de cântări. Acest cuvios, câştigând o părticică din moaştele Sfântului apostol Vartolomeu, a adus-o în locaşul său care era aproape de Constantinopol. El a zidit o biserică în numele apostolului şi partea aceea de moaşte a pus-o într-însa cu cinste; şi adeseori se învrednicea a-l vedea pe Sfântul apostol în vedenia visului, pentru că avea către dânsul mare dragoste şi credinţă.

El dorea să împodobească cu cântări de laude praznicul acelui Sfânt apostol, dar nu îndrăznea, ci se îndoia dacă-i va fi plăcut lui acest lucru sau nu.

Drept aceea se rugă cu dinadinsul lui Dumnezeu şi apostolului, ca să-i dea pentru aceasta încredinţare şi să i se dăruiască înţelepciune de sus, ca să poată scrie stihurile cântării. Rugându-se pentru aceasta cu post şi cu lacrimi patruzeci de zile şi apropiindu-se ziua pomenirii apostolului, a văzut la Vecernia praznicului pe Sfântul apostol Vartolomeu, arătându-i-se din altar. Deci, fiind îmbrăcat în haine albe şi ridicând perdeaua altarului, l-a chemat la dânsul.

Iosif apropiindu-se de Sfântul apostol, acela a luat cartea Sfintei Evanghelii de pe dumnezeiasca Masă şi a pus-o pe pieptul lui Iosif, zicându-i: "Să te binecuvânteze dreapta Atotputernicului Dumnezeu şi să izvorască din limba ta apele cereştii înţelepciuni. Inima ta să fie scaun al Sfântului Duh, iar cântările tale să îndulcească toată lumea!" Zicându-i aceasta, Sfântul apostol Vartolomeu s-a făcut nevăzut.

Atunci, cuviosul Iosif, umplându-se de negrăită bucurie şi simţind în sine darul înţelepciunii, s-a întins cu totul spre mulţumire. Deci, din acel ceas, a început a scrie cântările bisericeşti şi pesnele canoanelor, prin care a împodobit nu numai prăznuirea Sfântului apostol Vartolomeu, dar şi pe ale multor sfinţi; tot astfel pe prea curata Maica lui Dumnezeu a cinstit-o cu multe canoane, asemenea şi pe Sfântul ierarh Nicolae, umplând Sfânta Biserică de frumoase cântări, de unde a câştigat şi numirea de scriitor de cântări.

Iar noi, de toate acestea, slăvim pe Hristos Mântuitorul nostru Cel împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, slăvit în veci de toată făptura. Amin.

Notă. Pe Sfântul apostol Vartolomeu, unii îl socotesc că este Natanail, pe care Filip l-a adus la Hristos, ca şi cum ar fi fost unul şi acelaşi Natanail şi Vartolomeu. Natanail era cu numele, dar cu porecla i se zicea Vartolomeu, după tatăl său; adică fiul lui Tolomeu, pentru că cuvântul "var" în limba evreiască se tâlcuieşte fiu, precum şi Hristos a zis către Sfântul apostol Petru: Fericit eşti, Simon, var Iona, adică fiul lui Iona. Tot astfel, un orb din Ierihon se numea Vartimeu, adică fiul lui Timeu. Aşa şi acest sfânt apostol, ca şi cum după tată se numea astfel: Vartolomeu, fiul lui Tolomeu, pentru că acest nume Tolomeu era vechi la evrei şi mai des, precum este arătat în Scriptură Legii vechi la Isus al lui Navi, în capitolul 15, stihul 14 şi în cărţile II ale împăraţilor în capitolul 3, stihul 3.

Dar ei socotesc numele cel adevărat al lui Vartolomeu ca şi cum ar fi fost Natanail, pentru că nu se aflӑ în nici o parte a Evangheliei chemarea lui Vartolomeu la apostolie, decât numai în locul lui Natanail. Apoi, cei trei sfinţi evanghelişti Matei, Marcu şi Luca pomenesc pe Vartolomeu, nu pomenesc pe Natanail; iar Sfântul Ioan evanghelistul, pomenind pe Natanail, nu pomeneşte pe Vartolomeu, şi spune că Natanail este prieten al apostolilor la vânatul peştilor şi pe care Iisus Hristos l-a văzut după Înviere, pentru că zice: "Erau împreună Simon Petru, Toma, Natanail, fiii lui Zevedeu şi ceilalţi". Dar, deşi alţii nu se învoiesc la aceasta, precum şi Prologul pe luna lui mai, în 10 zile, spune că Simon Zilotul este Natanail, însă alţii socotesc că Natanail este unul din cei şaptezeci de ucenici ai lui Hristos.

Despre cetatea Albana, unde a pătimit Sfântul Vartolomeu, să nu creadă cineva că este ţara Albaniei, pentru că una este ţara Albaniei în Europa şi alta cetatea Albana în Armenia cea mare, care este în Asia. Mai sunt şi prin alte părţi cetăţi cu acelaşi nume.

[Vieţile Sfinţilor - Viaţa, nevoinţele şi pătimirea Sfântului apostol (B) Vartolomeu (11 iunie)]